

Faliment în colectiv, prosperitate în privat

Dacă într-o firmă, sau corporație mai degrabă, paranoia securității datelor sau doar proasta configurare a sistemului poate face treaba să meargă din rău în mai rău, prea multă energie fiind consumată pentru rezolvarea non conformităților neprevazute – depășirea „gâlmelor” carevaszica...cum o fi într-un grup mai mare, o țară de exemplu.

Unde toți „managerii” se ocupă în timpul serviciului doar de afacerile personale, cea mai profitabilă fiind, de departe, aceea de taxare „informală” a firmelor care vor să facă afaceri cu statul; sau să faca afaceri; sau să existe..

Și în afara acestui „lobby” privat, că trebuia să primească și un nume politic corect, singurul lucru care-i ține împreună la nivel de „res publica” fiind pizduiala reciprocă și încrucișată, unii pe alții și între ei, cum s-ar zice unii pe unii și alții pe alții.

Iar ocazional, câte unul mai creativ propune vreo schimbare de sistem în micro sau în macro, după puteri. Întru derutarea adversarului, după tehnica „dacă nu-i poți convinge,

zăpăcește-i!”

În tot acest timp, muncitorii productivi s-au mutat fie la ferme din Spania sau Sicilia, fie pe la Dublin ori Seattle ca să scrie programe pentru „sistemele” altora; acasă au ramas „decat” functionarii care asigură „buna” funcționare a formelor fără fond de mai sus...
Și o asigură.

P.S. De la o vreme pare că nu doar orașele au voie sa dea faliment, ci și țările; o consecință neprevăzută a „statului de drept”; sau trecută cu vederea de ONG-uri; și de partidele politice; și de manualele de școală; și de...
Da' chiar, oare negocierile pentru TTIP continuă?